

מסורת הש"ס

(א) לפיל דף טז: לו: כ"ט
מב. ספסול לכו. (ב) כ"ט
סג. (ג) טז. (ד) לכתוב
קט. (ה) ופי' חסד לכתוב
קד: ד"ה לכתוב. (ו) כ"ט ד"ה:
[פי' לכתוב קד: חסד ד"ה
תקן. (ז) [פי' לכתוב
הקד: (ח) ד"ה דלמא.
(ט) [פי' לכתוב עמנו].
(י) נשבע על השמי כסף
והשמי הרה על פרוטה
יגר על הפרוטה שהיה
כבר א"ר אידי ששטמ צ"י
כסף והיה היל ופטר
פרוטה אחת ונשבע השמי
על הפרוטה כספר. השתק
מתלמי גרמאס.

הגרות הב"ה

(א) כבשנה אחרי אפילו
(ב) למי:

מוסף רש"י

ופתחא בעלמא. לטן
שמי. ממוט כחש השבן די
שלא גיטלו היטו יבמות
סו. עושין אמנה
בפירות. תמנין משת
באמנה כספי על עשוי
שיאל כסוף על מנה
לקבל פירות אפילו יזיקו
חטין. ואין עושין אמנה
בדמים. לפסוק על
הפירות מי לקבל דמים
לשוקרה. דמין דזוי היב
חיי שקל מחזי כריתא
ב"ה טו. יזיליכו אחריז
אפילו למדי. אם היה
ששבע לשקר. דלא היל
ליה כפרה עד שחורט
לדו משה ולא לשלוח.
דמכחי (במכחי ה) ותן
לשכר אשכ ל (ב"ה טז).
נתן לו את הקרן. לשכר
ששבע וששבע לו על
החומש. ששכר ופטר את
החומש. ששכר ופטר את
החומש והיה ופטר את
החומש ופטר את החומש.

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

ק"ג.

עין משפט
ג"ר מצוה

קב א מ"י פ"ב מהלכות
שטין ושופין הלכה
ה פטג עשין פ"ב טו"ס
ה"מ ט"ו קמ"ד ע"ב
קב ב טו"ס ע"ב י"ד ט"ו
קטע ע"ב
קב ג מ"י פ"ו מהלכות
גזילה הלכה טו פטג
עשין פ"ב טו"ס ע"ב ח"ט ט"ו
שט ע"ב
קב ד ה"מ פ"ו מהלכות
טו"ס ע"ב ע"ב
קב ו מ"י ט"ו פ"ה הלכה
טו"ס ע"ב ע"ב
קב ז ה"מ ט"ו פ"ה הלכה
טו"ס ע"ב ע"ב
קב ח ה"מ ט"ו פ"ה הלכה
טו"ס ע"ב ע"ב
קב ט ה"מ ט"ו פ"ה הלכה
טו"ס ע"ב ע"ב

בגון הארבעין דרידה וארבעין נמי לשהר. מימה אס כן
אמאי לר"ך לרמוק את ריש גלומא שיכמוז לו שטר יכתבו
לו עדים כיון שידעין שהוא קונה לעלמו וי"ל כגון דלא עשו עדים
למיכתב ליה שטרלא אחרינא: י"רב וזו אכריתא. השתא ס"ד

דאיירי דמשך נמי ופקדון בעלמא הוא
דזוי נגיה: **בבבא** כבני מערבא
דאמרי טי הוריעו לבקע חסין בו.
כלומר ומשום הכי אי לאו דלודיעיה
ללוקח כי קמוזין דהאי כיתנא
דכנהא הוא מנאל דכנהא לא קני
להנהו מעות דלדינהו לאו דלעמא
דכני יהבו ליה מעותיו ואי שקיל
כהנא מדי דמרוומיהו ה"ל כאלו
מדדיהו יהבו ליה ומחזי כרביט:
הר"ם אבנה הוא. פי' בקונטרס
שנתן להם המעות בלמנה
ולא היה להם פשתן כשקבלו המעות
וקשה דאס כן היי' מסיק רב
לעמיה והא בכה"ג אפילו רבי ינאי
מודה דאסור לקבל המעות כיון שלא
היה לו פירות באותה שעה שהוא
פוסק עמו דהא דלמור ר' ינאי מה לי
הן מה לי דמיהן היינו דוקא כשיש
לו פירות בלומא שעה שהוא פוסק
עמו ורב אפילו בכה"ג אסור לקבל
מעות אלא פירות דוקא דהא כפרק
אחזה נשך (כ"ט דף טז. וס"ט) מיימי
דרכי ינאי דכריתא רבי אשעיה
דהיה נושא בחבירו מנה והלך על
גורנו ואמר לו הן לי מעות שאני
רוצה ליקח כהן חטין אמר ליה חטין
יש לי כי עד וכלן יש לו מותר אין
לו אסור וקאמר בה"ג ש"מ איתא לר'
ינאי דלמור מה לי הן מה לי דמיהן
משמע דר' ינאי דוקא כי יש לו מותר
ובכה"ג פליג רב ומיהו יש ליישב פי'
הקונטרס דהתם דוקא דאיירי
בהלואה לא שרי רבי ינאי אלא כשיש
לו פירות דוקא אכל וזני אמר התם
דפוסקין על שער ששכר אפילו אין
לו והיינו אמנה בפירות ומה שפירש
בקונטרס [התם] דרכי ינאי מחזיר
דמיהן שאין מעות ממש אלא דוקא
פירות דומיא דההיא דכריתא יין
דמי חטין וכן יין דמי שמן שמן דמי
יין דלא מחזי כרביט אכל מעות
אסור אין גראה דהא בשעממין
מוכחא דלפילו וזו מותר לקבל והלכה
כרבי ינאי כדמוכח התם:

אין כופין את המוכר למוכר זימנא אחריתי
ואם אמר לו על מנת כופין את המוכר
למוכר אמר מר הלוקח שדה בשם חבירו
אין כופין את המוכר למוכר זימנא אחריתי
פשיטא מהו דתימא מצי א"ל מידע ידעת
דאנא לנפשאי שקילנא ופנחיא בעלמא הוא
דקבעינא וזווי בכדי לא שדינא אלא אדעתא
דכתב ליה שטרא אחרינא קא משמע לן
דאמר ליה עניינא עבדי לך בהדי ההוא רובת
ליה בשמיה ויכתוב לך שטרא אחרינא ואם
אמר לו על מנת כופין את המוכר למוכר
פשיטא לא צריכא דאמר להו לשהדי קמיה
דידיה חזו דשטרא אחרינא קא בעינא מהו
דתימא מצי א"ל אמינא שטרא מדיאך דקא
שקלת בשמיה קאמרת קא משמע לן דאמר
ליה להכי טרחי ואמרי להו לעדים קמך
דמינך הוא דקא בעינא רב כהנא יהב זוזא
אכריתא לסוף אייקר כיתנא וזבינה מרוותיה
דכיתנא אתא לקמיה דרב א"ל מה אעביד
איזיל אישקיל וזואי א"ל אי כי קא זבני אמרי
האי כיתנא דכהנא הוא זיל שקול ואי לא
לא תשקול כמאן כבני מערבא דאמרי מי
הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל מעות
אטו מי יהיב רב כהנא ארבע ושקיל תמיני
כיתנא ממיילא הוא דאייקר מיגול גזולה
ותנן כל הגולנין משלמין כשעת הגזולה
אמרי התם אמנה הואי ולא משכיה רב כהנא
לכיתנא ורב לשעמיה דאמר רב עושין
אמנה בפירות ואין עושין אמנה בדמים:

מתני' הגזול את חבירו שוה פרוטה
ונשבע לו ויזילכו אחריז (א) למדי ולא יתן לא
לבנו ולא לשלוהו אבל נתן גותן לשליח בית
דון ואם מת יחזיר ליורשיו ונתן לו את
הקרן ולא נתן לו את החומש מוחל לו על
הקרן ולא מחל לו על החומש מחל לו על זה
ועל זה דרוץ מפחות שוה פרוטה בקרן אינו
צריך לילך אחריז ונתן לו את החומש ולא
נתן לו את הקרן מחל לו על החומש ולא
מחל לו על הקרן מחל לו על זה ועל זה
חזין משהו פרוטה בקרן צריך לילך אחריז
נתן לו את הקרן ונשבע לו על החומש
הרי
גזול חזר לדישנא לא משמע הכי דלמאי נקט
מילתא ל"ש עשאו גזול ל"ש עשאו גזול להולין
לגזול ועוד אמאי קאמר בגמ' דלא מיתוקמא
מתני' כ"י טרפון והא כפרק המפקד (ב"מ דף
לו: וס) פירן אמילתא דר' טרפון ושקלי ליה
כולהו וזילוי ומשני מני ויחזי וע"כ ביד בית
דון קאמר כי הא דר' אלעזר בר זבון דמסיק
אליבא דר' טרפון ועוד בגמ' אמאי אישטריך
לחמיו דרבי אלעזר ממתינתין ה"מ לחמיו
ע"כ נראה דמתני' איירי לענין אחריות
הדך דמיפטר כשיתן לשלתי ויש לו כפרה
מיד ואין לר"ך לו להמתין עד שגיע ליד
הגזול כיון שקבלו שלתי ב"ד אכל כפרתא
וז לא איירי מתמתין כלל: **ואם** מת יחזיר
צבני. נראה דלמא לאשמועינן דלפילו ליורש
אין משלמין חומש על גזל אכיהא קמ"ל
לדענין גזול אין חילוק:

גזול חזר לדישנא לא משמע הכי דלמאי נקט
מילתא ל"ש עשאו גזול ל"ש עשאו גזול להולין
לגזול ועוד אמאי קאמר בגמ' דלא מיתוקמא
מתני' כ"י טרפון והא כפרק המפקד (ב"מ דף
לו: וס) פירן אמילתא דר' טרפון ושקלי ליה
כולהו וזילוי ומשני מני ויחזי וע"כ ביד בית
דון קאמר כי הא דר' אלעזר בר זבון דמסיק
אליבא דר' טרפון ועוד בגמ' אמאי אישטריך
לחמיו דרבי אלעזר ממתינתין ה"מ לחמיו
ע"כ נראה דמתני' איירי לענין אחריות
הדך דמיפטר כשיתן לשלתי ויש לו כפרה
מיד ואין לר"ך לו להמתין עד שגיע ליד
הגזול כיון שקבלו שלתי ב"ד אכל כפרתא
וז לא איירי מתמתין כלל: **ואם** מת יחזיר
צבני. נראה דלמא לאשמועינן דלפילו ליורש
אין משלמין חומש על גזל אכיהא קמ"ל
לדענין גזול אין חילוק:

גזול חזר לדישנא לא משמע הכי דלמאי נקט
מילתא ל"ש עשאו גזול ל"ש עשאו גזול להולין
לגזול ועוד אמאי קאמר בגמ' דלא מיתוקמא
מתני' כ"י טרפון והא כפרק המפקד (ב"מ דף
לו: וס) פירן אמילתא דר' טרפון ושקלי ליה
כולהו וזילוי ומשני מני ויחזי וע"כ ביד בית
דון קאמר כי הא דר' אלעזר בר זבון דמסיק
אליבא דר' טרפון ועוד בגמ' אמאי אישטריך
לחמיו דרבי אלעזר ממתינתין ה"מ לחמיו
ע"כ נראה דמתני' איירי לענין אחריות
הדך דמיפטר כשיתן לשלתי ויש לו כפרה
מיד ואין לר"ך לו להמתין עד שגיע ליד
הגזול כיון שקבלו שלתי ב"ד אכל כפרתא
וז לא איירי מתמתין כלל: **ואם** מת יחזיר
צבני. נראה דלמא לאשמועינן דלפילו ליורש
אין משלמין חומש על גזל אכיהא קמ"ל
לדענין גזול אין חילוק:

גזול חזר לדישנא לא משמע הכי דלמאי נקט
מילתא ל"ש עשאו גזול ל"ש עשאו גזול להולין
לגזול ועוד אמאי קאמר בגמ' דלא מיתוקמא
מתני' כ"י טרפון והא כפרק המפקד (ב"מ דף
לו: וס) פירן אמילתא דר' טרפון ושקלי ליה
כולהו וזילוי ומשני מני ויחזי וע"כ ביד בית
דון קאמר כי הא דר' אלעזר בר זבון דמסיק
אליבא דר' טרפון ועוד בגמ' אמאי אישטריך
לחמיו דרבי אלעזר ממתינתין ה"מ לחמיו
ע"כ נראה דמתני' איירי לענין אחריות
הדך דמיפטר כשיתן לשלתי ויש לו כפרה
מיד ואין לר"ך לו להמתין עד שגיע ליד
הגזול כיון שקבלו שלתי ב"ד אכל כפרתא
וז לא איירי מתמתין כלל: **ואם** מת יחזיר
צבני. נראה דלמא לאשמועינן דלפילו ליורש
אין משלמין חומש על גזל אכיהא קמ"ל
לדענין גזול אין חילוק: